

[Gammelgaard]

De forskellige lovforslag er naturligvis bygget op på baggrund af regeringens målsætning om en indkomstforøgelse på 2 pct. om året i den kommende overenskomstperiode. Hvis man overholder denne indkomstpolitiske målsætning, bliver der ikke tale om skattestigninger. På samme måde reguleres de forskellige ydelser i overensstemmelse med den målsætning, som regeringen har stillet op. Det er meget enkelt.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

De afgifter, der er foreslået, andrager ca. 500 mill. kr. Sat i forhold til, hvad den økonomiske politik, der føres, betyder, og til det forventede finansunderskud, man vil få i 1985, er det ikke meget over for det resultat, som ville være kommet af en socialdemokratisk regering. Så var det ikke de 500 mill. kr. i afgiftsforhøjelse, vi taler om. Så var det et tal, hvis størrelse ingen kan forestille sig.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Hr. Tørnæs kan naturligvis ikke bortforklare, at skattetrykket stiger i kraft af det, regeringen her lægger frem, at størstedelen af besparelserne i virkeligheden er kontingent- og afgiftsforøgelser osv., og at der sker en klar forringelse af levestandarden for børnefamilier og pensionister, som hr. Kaj Poulsen påviste det før.

Men det er ikke det, der kalder mig herop. Det er hr. Gammelgaards bemærkning, som jeg mener kræver, at statsministeren nu af hensyn til folketingets fortsatte arbejde giver klar besked. Hr. Gammelgaard sagde nemlig, at der var vedtaget en indkomstpolitisk målsætning for overenskomstsituationen på 2 pct.

Hidtil har statsministeren sagt, at der ingen lønramme var, der skulle forhandles frit på arbejdsmarkedet. Det eneste, man mente, var selvfølgelig, at lønningerne skulle stige mindre, end de gjorde i udlandet.

Men nu har vi fået at vide, at det er 2 pct. – det siger hr. Gammelgaard – og altså ikke alt dette mummiespil om frie forhandlinger. Det mener jeg kræver en reaktion, ikke fra hr. Gammelgaard, hr. Gammelgaards oplysning har vi fået, men fra et ansvarligt med-

lem af regeringen. Jeg mener altså, at vi af hensyn til debatten har brug for, at enten statsministeren, finansministeren eller økonomiministeren nu giver folketinget klar besked på, om der er vedtaget en indkomstpolitisk ramme på 2 pct. for overenskomstforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil meget gerne støtte hr. Svend Auken i, at vi får et klart svar på det. Der er ingen af os, som har læst det lille, grønne hæfte fra budgetdepartementet om de økonomisk-politiske foranstaltninger og det økonomiske sekretariats beregninger, der overhovedet har været i tvivl om, at det, der lå i det, var en indkomstpolitisk ramme på 2 pct. Men vi vil meget gerne have det af regeringens egen mund og ikke bare fra den konservative ordfører.

Den konservative ordfører sagde i øvrigt, at hvis lønarbejderne, fagbevægelsen, holdt sig inden for en 2 pct.s lønstigningsramme, ville der ikke blive tale om skattestigninger. Det er ganske enkelt forkert, det er noget vås. Bundfradraget reguleres kun med 2 pct., og prisstigningerne er på 6 pct., i hvert tilfælde i 1984. Det betyder selvfølgelig en skattestigning for alle, det betyder en ganske almindelig stigning i indkomstskatterne. Ud over det betyder forhøjelsen af dagpengebidraget en skattestigning, og giftskatterne betyder også en skattestigning. Om så lønarbejderne lagde sig på maven for det forlig, som regeringen har indgået med de radikale, fik de altså skattestigninger alligevel.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Alle i folketinget ved jo, hvordan den indkomstpolitiske målsætning er formuleret. Det fremgår af det grønne hæfte fra budgetdepartementet, som folketingets medlemmer har haft til rådighed længe. Så kan man føre lidt gammeldags småpolemik om det, men det er der jo ikke meget ved.

For al klarheds skyld vil hr. Gammelgaard nu tage ordet og på egne og regeringens vegne fremhæve, hvad det drejer sig om, og så er jeg sikker på, at også hr. Svend Auken vil føle sig fuldt orienteret.

(Kort bemærkning).